

нїе и чюство, којто са обемва въ Священно то
писанїе и са разъмака и са държи. Таа мѣдро
стъ не има никаква хитростъ никакво дрѣвное
познанїе. (Какво то таа познава себе си, да е оу
чинена отъ Предвѣчнаго, и да е произишла отъ
оустата Прекышнаго прежде одъ всички тѣ твари).
Она са слави достойнѣйше, какъ и отъ Бога е, и
заради Бога е, и при Бога смирены тѣ приводи,
и Божественны гы прави. Съ неї царіе царствъ
ватъ и законници правда тѣ разсѫждатъ: Съ неї
кнѧзови тѣ поклоняватъ, и силни тѣ правдѣ тѣ
пишатъ на неї единъ Богъ е изобрѣтатель нача
ло и конецъ. Таа са иманѹва Погченїе за Бо
гъ. Ни една веърь кромѣ неї на человѣцы тѣ
ни е, по оугодна: Защо то само съ неї са во
дятъ безъ заблужденїе камъ создатела си и бла
готворца. Ни е прочее ни една веърь по потребна
на человѣческо то спасенїе зато, защо то въ неї
са составлява съвършенѣе то на блаженна та жи
знь, какво то свидѣтелствова Владика та на спа
сенїе то Іисѹсъ: Се есть, рече, животъ вѣчный, да
знахъ тебѣ единаго истиннаго Бога: А) и егоже
пославъ еси Іисѹса Христа: съ неї всако изобрѣ
тенїе или разъмъ ако са сравнява, е вѣйство по
много нежели мѣдростъ, какво то свидѣтелствова
Павелъ, като пиши на Коренданы тѣ: Б) мѣдро
стъ сего мїра вѣйство есть оу Бога. Една про
че таа, заради којто е наше то слово, истинна
мѣдростъ е и дѣласѧ, којто токмо Христовы те оу-

А) И. ѿ. С. Г.

Б) А. КОРЛ. Г. С. ѿ.